

3398

Gumme Svensson, f. 1862 nr 50 Dröska.

De som voro ute och gick årgång kring tre kyrkor och titta kring nyckelhålet. När de sen kom hem så skulle de stå utanför för fönstret och se på dem därhemma där de sutto kring bordet. Den, som då skulle gå bort hade inget huvud.

En flicka bodde långt borta i skogen skulle gå till julottan. Hon hade inte så noga reda på tiden. När hon kom dit var där full musik och upplyst och hon gick in och satte sig. Hon kom då att sitta bredvid sin mor. Men modern var död. Då förstod hon att det var de döda som hade julotta. Hon hade kommit för tidigt till kyrkan. Men modern sade till henne att hon skulle lösa sitt förkläde och lämna det i kyrkan och gå ut innan det var slut. Det gjorde hon och förklädet fick hon aldrig se mer.

Det var tur att hon hade kommit att sitta bredvid sin mor. Annars hade hon blivit fördärvad.

Gluffson höll till vid kyrkogårdar.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pröving

2

*De döda
julotta*

Blekinge
Rist
M
1868/1902

3398

uppsat Ant. Nilsson
Ber. av Summe Branten
J. 1868 i Rist

Du skåning, du skåning
i morn får du äta Viter gröt
och doppa den i honung
så blir du tjock o fet.
Trall

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

var en ringlek, som de sjöng och lekte när jag var ung
likaså.

Rysspolska.

Fyra i var rad stode uppställda
Så gick de som en 8 och sjöng:

Hade jag varit i Ronneby
hade jag varit gifter
hade jag ingen annan fått
hade jag fått min syster.

Sen skulle de contra mot varandra. Karlarna stodo med
ryggarna mot varandra och så började paren gå i en 8 om
varandra.

"Hulda blekingstärna, du är blyg som sippan" var en
annan bit som man sjöng.

hur?

Blekinge, Listers hd. Mörrum s:n
Uppt. 1932

3398

Uppt. A. Malmgren
Ber. Gumme Svemsson
född 1862 i Drösipa

"Stigman" var gästar och var oppe på nätterna som

höll till vid kyrkogårdar.

Sagan om Trolle-Ljungby talar om en gäst.

Tre drängar på Trolle-Ljungby.

På Ljungby fick de aldrig vara i fred för trollen. Vid kyrkogården var där en som höll till och han kallades "Stor Trut". Möllarn som var vid Skräpemölle blev alltid antastad av trollen julafton. Trollen kom också till "Trollasten" på julafton. Trollstenen hade de på guldstolpar julafton och dansade och hade roligt.

Så skulle en av drängarna rida till Trollasten och ta hornet och pipan. När han kom dit, kom där en fin fröken mot honom och räckte honom hornet med mjöd i och pipan, som han skulle blåsa i när han hade druckit. Men det gjorde han inte. Han höllde mjödet bakom sig över axeln och innehållet i hornet svedde bort toet på hästens länd. Så red han därifrån på vägen. Men när han hade ridit ett litet stycke så hann trollen opp honom. Men till all lycka mötte

han en gumma som sade:

Rid i det årda

och inte vägen den hårda

Då red han och hann hem fortare än trollen, ty de skulle springa fåra opp och fåra ner. När han kom in lämnade han hornet och pipan och sen skulle han gå ut i stallet och se om hästen. Där var trollen och fördärvade honom. Han gick förlorad men de andra två (trollen) bärgade sig.

Trollen ville ha sitt horn och pipa tillbaka. De lovade att det aldrig skulle fattas gårdsgårdar. Om de inte fick hornet och pipan, skulle Trolle-Ljungby brinna tre gånger. Folk påstår, att det brunnit två gånger.

Den andre drängen skulle rädda möllaren från trollen julafton. Möllaren tordes inte vara där julafton. Drängen fick gå dit själv. Han hade skaffat sig en björn, som han hade väl tukta. Han lade sig under bordet i möllan. Utpå natten kom trollen och började dansa. De dansade alltför nära björnen. Då släppte drängen björnen på trollen och de

ut allihop. Julen därpå kom de igen. Då var möllaren själv där. Då kom de i dörren och frågade, om samme Kisse Måns var här i år med som var här i fjor. Så säger möllaren: "Jaha du, det är han och han har sju till med sig, som är värre än han". - "Då vill vi inte vara här", sade trollen och sen voro de aldrig där mera.

Den tredje drängen skulle skrämma Stortrut. Han var oppe julnatten. När Stortrut var oppe kröp drängen ner i graven och tog lakanet som stortrut hade i sin grav. Och så gick han upp i tornet med lakanet. När Stortrut kom och kröp ner i graven, så saknade han lakanet. Då fick han se drängen sitta i gluggen i kyrktornet. Då säger han till drängen, att han ville ha sitt lakan. "Annars hoppar jag ett hopp", sade Stortrut. Men drängen behöll lakanet. Så sporde han ytterligare, om han inte fick sitt lakan. "Annars hoppar jag ett hopp" sade Stortrut. "Ja, så hoppa då", svarade drängen. Drängen, såg ju att Stortrut kom allt längre, och då tänkte drängen, att han tar nog lakanet. Därför tog dräng-

Georg Engström

3398

en opp sin kniv ur fickan och skar bort snibben där Stor-
truts namn stod. När Stortrut hoppade omigen högg han laka-
net, men drängen behöll snippen med namnet. Sen kom aldrig
Stortrut opp mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7